

– Bunico, bunico! strigă Eric,
deschizând ușa și alergându-i în brațe.

– Bună, micul meu prințisor, îl
întâmpină ea, îmbrățișându-l duios în
timp ce îi face cu ochiul Ellei.

Bunica îi primește, ca de obicei,
cu biscuiți calzi și cu povești despre
pădure.

În timp ce pregătește ornamentele
și rețetele pentru marea sărbătoare,
începe să le povestească originea
sărbătorii solstițiului de vară. Atunci
e noaptea în care aerul se umple de
o magie stranie și totul devine posibil.

Apoi continuă cu legenda Bătrânului
Nuc, un copac străvechi, cel mai bătrân
din pădure, capabil să îndeplinească
orice dorință, chiar și pe cele
imposibile.

Eric urcă pe spatele vulpii și, conduși de vânt, zboară spre Bătrânul Nuc, însoțiți de un roi de fluturi vioi.

– Ooo! Eric rămâne fără suflare în fața Bătrânului Nuc. Ești așa de mare! Și foarte impunător!

Bătrânul Nuc îi salută, fremătând din frunzele sale. Apoi întreabă:

– Ce vânt bun vă aduce pe la mine, dragii mei prieteni?

Eric nu este sigur că a înțeles spusele nucului, dar se înarmează cu mult curaj și, plin de speranță, îi destăinuie marele său vis... să aibă o stea.

